

Erst "Over Metz", vervolgens naar Londen.

In het rekenboekje van Cornelis Raedts treffen we de volgende zinsnede aan: "Ik ben bij de groote compagnie gekomen in het jaar 1845, toen verdienden wij per man 754 franc over Metz, Parijs."

Lange tijd heeft men gedacht, dat er een handelslijn bestaan moest hebben die over de stad Metz in Oost-Frankrijk (Lotharingen) liep; een onlogische verbinding met Parijs. Er blijkt echter een klein dorpje (100 inwoners) in de provincie Henegouwen gelegen te hebben met de naam (Des) Metz. Dit inmiddels opgeheven dorp ligt niet ver van de plaats waar de Grote Compagnie in 1852 een handelspost vestigde : Warcoing.

Men kende van oudsher de weg naar Antwerpen, ooit de Europese wolhaven bij uitstek. Deze handelsweg liep via Deurne, Asten, Someren, Leende, Valkenswaard en Bladel naar de grenspost Reusel en vandaar over Turnhout naar Antwerpen.

Reeds in de 18de eeuw bestond er vanuit Venray een regelmatige bodedienst op Antwerpen. Langs deze oude vertrouwde weg leidde men ook de schaapskudden tot aan de Schelde bij Antwerpen. Schaapskudden waren in het Vlaamse land bijzonder welkom wegens de bemesting van de grond.

Parijs heeft als afzetcentrum een dominerende rol gehad voordat de Engelse markt open ging. Tot 1840 had dit land een politiek van "splendid isolation" (praktisch volledige economische onafhankelijkheid). Deze moest geleidelijk worden losgelaten, omdat de voedselvoorziening in de grote bevolkingscentra – explosief toegenomen door de industrialisatie – niet langer door de binnenlandse productie en aanvoer gegarandeerd kon worden.

Vanaf 1845 ligt Engeland open. De Grote Compagnie reageert hier onmiddellijk op. Met de stoomboten "De Rapid" en "De Loch Ryan" worden in 1846 vanuit Harlingen aanzienlijk meer paarden, koeien en ossen naar Londen vervoerd dan schapen. Dat verandert als in de tweede helft van 1848 ook de "Magnet" wordt ingezet. Dit stoomschip moet speciaal op schapenvervoer ingericht zijn geweest. De Magnet heeft een diepgang van 2,5 meter. Cornelis Raedts schrijft: "De lengte van de Harlingse Stoomboot de Magnet is 84 kleine schreden, zoo een mensch gewoonlijk gaat, en de breedte is 13 schreden. Geschreven de 10 Augustus 1846 op de Noordzee."

De gehele uitvoer uit Harlingen naar Londen is in dat jaar 23.242 schapen, 6572 koeien, 160 paarden, 351 kalveren en 144 varkens.

De Grote Compagnie heeft alleen in 1846 vanuit Harlingen geopereerd. Daarna werd Rotterdam voor vele jaren de meest gebruikte uitvoerhaven.

Londen moet in 1845 omstreeks 2.000.000 inwoners hebben gehad. Het officiële cijfer voor het jaar 1841 is 1.940.000, tegenover 880.000 in 1801. In een tijdsbestek van 4 decennia heeft de bevolking zich dus meer dan verdubbeld. Met uitzondering van Peking is Londen op dat moment de grootste stad ter wereld.

In 1841 staan in Londen 260.000 woningen. Elk huis wordt gemiddeld door 7,5 personen bewoond. De hygiënische omstandigheden zijn abominabel. In de hele stad ligt slechts 21 kilometer riolering die ongezuiverd loost op de Theems. De meeste huizen beschikken over een zinkput . Voor de watervoorziening is Londen praktisch volledig afhankelijk van de sterk vervuilde Theems.

Indrukwekkend is ook de vleesconsumptie: een Londenaar eet in 1850 gemiddeld 50 kilo per jaar! In Londen wordt per week 2,1 miljoen kilo vlees, slachtafval en gezouten vlees (bacon) verkocht. Tegenover een dagelijkse verkoop van 850.000 kilo rundvlees, 25.000 kilo kalfsvlees en 50.000 kilo varkensvlees staat 1.000.000 kilo schapenvlees.

Londen telt in 1851 zestien vleesmarkten, die op maandag, woensdag en vrijdag operationeel zijn.

De grootste veemarkt is die van Smithfield, vlakbij Newgate, in het centrum van de stad.

Londen ligt ongeveer 90 kilometer van de monding van de Theems. Schepen van elke diepgang kunnen rond 1850 opvaren tot het voorstadje Deptford, 6 kilometer gelegen van het centrum van Londen.

